

[Tastesen.]

nen i stedet for at flygte derfra. Formålet med disse institutioner er selvfølgelig at motivere de unge mennesker til en aktiv holdning over for at vende tilbage til samfundet, og så skal der jo helst være så naturlige forhold som muligt på disse institutioner.

Indenrigsministeren kom ikke med noget svar på det spørgsmål, jeg stillede vedrørende lommepengeordningen. Jeg kan også spare indenrigsministeren for at svare, hvis han bare lover mig at undersøge sagen og gøre noget ved det, så behøver ministeren altså ikke at ulejliges sig herop på talerstolen.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige til fru Else-Merete Ross, at der skulle ikke være noget i vejen for, at en person, der havde fået en advarsel eller en straf for narkotikamisbrug som seminarieelev eller måske tidligere, blev ansat som lærer senere. Det afgørende vil være, om der er nogen aktuel fare ved at ansætte den pågældende netop som følge af hans tidligere straf.

Hr. Tastesen spurgte, om det var sådan, at man ude fra landet umiddelbart kunne telefonere til en afdeling på Politigården herinde og få dem til at rykke ud. Forholdet er jo det, at disse henvendelser går gennem cheferne, fra politimesteren til politidirektøren, men det er jo meningen, netop når det går på den måde, at de straks og øjeblikkelig kan rykke ud. Jeg tror ikke, det er let at ordne det på nogen anden måde.

Hr. Tastesen spurgte endvidere om forsøgsselskabets regnskabsforhold. Der må jeg altså blive det ærede medlem svar skyldig; jeg kan ikke her gøre rede for det. Jeg mener, det er klaret, men jeg tør ikke sige det med bestemthed.

Vedrørende et behandlingscenter kan jeg sige, at det er i vor tanke at få det ungdomsfængsel, som er planlagt oprettet i Ringe, og hvortil der foreligger bevillinger, ganske vist et stykke frem i tiden, fremskyndet, sådan at vi kan få det oprettet hurtigt, og så vil det komme til at virke som en art behandlingscenter. Men i øjeblikket koncentrerer vi os også om i disse fængsler at få indrettet særlige afdelinger, således at der kan foregå en passende behandling dér. Det er ikke den almindelige

fængselsbehandling alene, man koncentrerer sig om.

Socialministeren (Nathalie Lind): Som jeg nævnedes før, prøvede jeg at samle op i nogle hovedpunkter, hvad jeg syntes var særlig væsentligt i det, der var kommet frem fra de forskellige ordføreres side, men jeg vil da på den givne foranledning godt henlede opmærksomheden på, at det er ikke i alle forslagene, der er adskillelse mellem kønnene. Det, der er tale om her, både observationshjemmet i København og døgncentret og ungdomspensionerne, er fælles for unge mænd og kvinder. Jeg tror, at hr. Tastesen ligesom jeg er bekendt med, at der jo er en meget gammel tradition for, at for det, om jeg så må sige, klientel, som har været under børneforsorgen, har man haft denne opdeling, og jeg skal ikke her kunne sige, om der er grunde, der taler for at foretage en så revolutionerende ændring her. Men de nye, vi bygger op, er fælles for begge køn. Jeg kan ikke på stående fod sige, hvad vi skal gøre, men jeg vil gerne lade spørgsmålet undersøge, og jeg er villig til, hvis man vil have det i udvalget, at give en redegørelse for det dér; jeg kan ikke give det her.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Tastesen): Jeg vil blot sige til socialministeren, at hele problemet i vort samfund er jo at få forandret dårlige traditioner.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov. (Narkotikakriminalitet).

(Lovforslaget (nr. 151) findes i tillæg A. sp. 2845, fremsættelsen i tidenden sp. 2605).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tastesen: Spørgsmålet om en udvidelse af strafferammen spiller en stor rolle i den offentlige debat. Det er forståeligt, fordi det er et generelt synspunkt hos de fleste i vort